

dinsdag 18 maart 2008

Rechter weigert ongeneeslijk zieke Française euthanasie

PARIJS - De doodzieke Chantal Sébire mag geen euthanasie plegen. Dat kreeg ze gisteren van de rechter in Dijon te horen.

Van onze correspondent

in Frankrijk

De Française, die ongeneeslijk ziek is en 'verschrikkelijke pijn' lijdt, wil nu mogelijk naar het buitenland uitwijken, waar euthanasie of hulp bij zelfdoding wel is toegestaan.

'Een arts heeft niet het recht iemand doelbewust te helpen bij de dood', oordeelde de rechter in Dijon gisteren over het verzoek van Sébire. Zij zegt waardig te willen sterven en zelf te willen beslissen over de omstandigheden en het tijdstip.

Maar de rechter was resoluut. 'Zelfs als de verslechtering van haar gezondheidstoestand ons mededogen verdient, kan de rechter onder de bestaande wetgeving niets anders doen dan haar verzoek afwijzen.'

De Franse wet staat slechts dat toe de medische behandeling wordt gestaakt en iemand in comateuze toestand wordt gebracht. Na enkele dagen of weken sterkt de patiënt dan.

De 52-jarige moeder van drie kinderen lijdt aan de zeldzame ziekte esthesioneuroblastoma: in haar neus- en bijholtes groeit een tumor, wat leidt tot een verschrikkelijke verminking van het gezicht. Ze lijdt naar eigen zeggen 'gruwelijk' pijn.

'Mijn cliënt had natuurlijk gehoopt op een andere uitspraak', zei haar advocaat Gilles Antonowicz. 'Ik heb haar kort aan de telefoon gehad en ze was heel teleurgesteld. Maar ze is vooral verschrikkelijk vermoeid, ze is er erg slecht aan toe.'

Sébire zal niet in beroep gaan. 'We zouden van alles kunnen doen, zelfs naar het Europees Hof stappen. Maar die procedures duren te lang. Die tijd heeft ze niet', zegt Antonowicz. 'Ik roep president Sarkozy op zijn invloed aan te wenden. Hij kan het parket instrueren om mee te gaan in het verzoek van mijn cliënt. Als het parket haar verzoek steunt, zou de rechter daar rekening mee kunnen houden.'

Sébire zei afgelopen weekend tegenover de Franse televisie dat ze sowieso een oplossing zoekt. 'Ik weet nu wat ik nodig heb. En als ik het niet in Frankrijk kan krijgen, ga ik het in het buitenland zoeken.'

Volgens haar noopt de pijn haar tot haast. 'Het is niet de vervorming van mijn gezicht die me stoort, daar heb ik niet zoveel mee te maken. Ik voer deze strijd omdat ik zó verschrikkelijk lijd dat ik hulp nodig heb.'

Advocaat Antonowicz benadrukte tijdens een persconferentie dat euthanasie is toegestaan en geaccepteerd 'in geciviliseerde landen als België'. 'Daar vraagt niemand om afschaffing van de wet en de palliatieve zorg is er drie keer zo groot als in Frankrijk.'

Of het zover komt dat Sébire uitwijkt naar het buitenland, weet hij niet.

'Wie voor euthanasie in België of Nederland in aanmerking wil komen, heeft voor zover ik weet, een vertrouwensrelatie met een arts daar nodig. Die relatie is er in dit geval niet.'